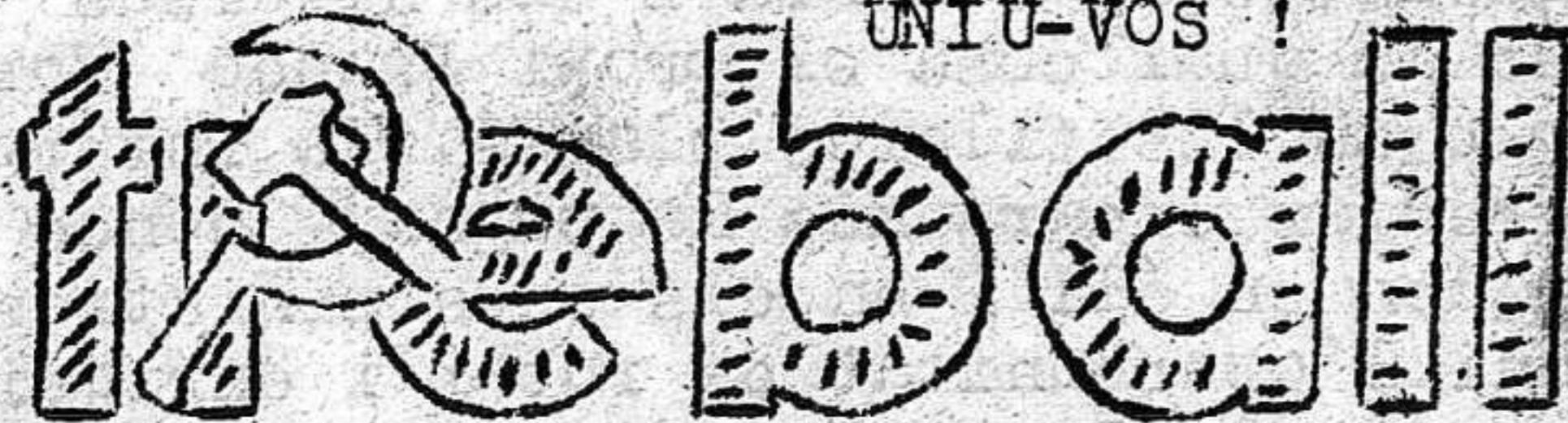

PROLETARIS DE TOTS ELS PAISOS:
UNIU-VOS !

EDITAT PER LA DELEGACIÓ DEL C.C.
del P.S.U. de C.

Nº
88

DONATIU : 0'50

1949
juny

ATENCIÓ ELS ANTIFRANQUISTES
DE SANT CUGAT DEL VALLES

Per a penetrar i descobrir les
Organitzacions de la Resistència
han estat enviats a Sant Cugat
del Vallès els policies FERNAN -
DEZ VILLARINO i GIL NEZA.

! REFORCEU LA VIGILÀNCIA !
! GUERRA A MORT ALS ESBIROS
FRANQUISTES !

FORA FRANCO DE CATALUNYA

L'opressor sagnant dels pobles hispànics ha elegit Catalunya com a co -
nill d'Indies de la desesperada ofensiva demagògica iniciada en el
seu discurs davant les titllades "Cortes del Reino".

Per què hem merescut els catalans semblant "preferència" ?

A què ha vingut Franco a Catalunya ?

VA INTENT DE REMEIAR LA DESCOMPOSICIÓ FALANGISTA

La situació de Barcelona i de Catalunya és en aquests moments l'expres
sió més acabada del desastre i de la descomposició del règim, que ha conside
rat necessari traslladar aquí al seu Estat Major amb el va propòsit d'apun
talar l'edifici franquista que amenaça ruïna imminent per la seva extremi -
tat catalana.

La Falange barcelonesa, raquítica i corrupta de sempre ha entrat dar
rerament en franc període de descomposició; de les seves fileres es nodrei
xen les bandes d'atracadors que assolen la ciutat, i les rivalitats entre
els "jefes" reviu en els carrers de Barcelona les conegudes escenes del
Xicago dels gangsters. Encara no fa tres mesos que el capítost del Front
de Juventuts, Piñol, era crivellat a trets pels seus camarades blaus d'un
grup rival. La mateixa policia és bel.ligerant en aquesta lluita de frac
cions de la que Baeza Alegria, Fernandez Ramirez i totes les "jerarquies"
barceloneses, són els principals animadors, ja que els "rebels" han passat
a ésser una greu amenaça per a llurs posicions oficials, des de les quals
roben i s'enriqueixen sense taxa ni mesura.

La podridura del règim i la naturalesa de les "divergències" entre
els grups de falangistes barcelonesos queda reflexada en un full publicat
per un anomenat "Directorio de Acción de la Vieja Guardia" en el qual, en
tre altres coses, es diu: "El Sr. Baeza y F. Ramirez, de común acuerdo, hicie
ron la lista de concejales que a cada uno le convenia. El concejal electo
Torra Balari Llavallol, ofreció quinientas mil ptas. a Fernandez Ramirez
si salia elegido, y naturalmente salió. Seguidamente F. Ramirez es socio ge
rente de la S.A. Sedaltex, con 500.000 ptas. en acciones. Asimismo está de
acuerdo con M. Baixas de Palau, jefe del Sindicato de Transportes, al cual
 nombra Secretario Local del Movimiento para que salga electo, como salió,
ya que Baixas es yerno del Sr. Veiga, ex-Director de la Cia. de Tranvias y ac
tualmente Director del Gran Metro. Recibe por esta maniobra un paquete de
Acciones de Tranvias de Barcelona S.A. y Baixas continua como Secretario
Local del Movimiento, Jefe del Sindicato del Transporte, y Teniente Alcalde
de Urbanización, por ahora..., ya que siguen las presiones para que sea de
Transportes".

Arran de la publicació d'aquest full, Baeza Alegria i F. Ramirez empresonaren als més exaltats "Camisas Viejas" que són estimulats i protegits pel Baró de Terradas. Però el conflicte no s'acabà i els diversos grups continuaren en guerra a mort, per la qual cosa el propi Franco feu cridar a mitjançar per restablir la pau en les fileres blaves. La intervenció de Franco no pot, però, sinó agreujar encara més la pugna, doncs els falangistes descontents personifiquen en ell i en els seus ministres la responsabilitat de que no s'els doni l'oportunitat de robar i enriquir-se, tal i com ho fan ells a Madrid i aquí els Baeza, F. Ramirez i llurs protegits.

AIXECAR ÀNIMS I DETENIR LA DESBANTADA

Si la cosa està que bufa entre els falangistes purs, no camina millor entre els altres grups franquistes que, al veure que la situació creada pel règim no té sortida, s'esforcen per "diferenciar-se" de la Falange, abandonen la nau que s'enfonsa i conspiren per trobar una solució que els permeti salvar llurs privilegis i interessos de classe.

Aquesta moral de derrota domina els cercles financers i industrials de Catalunya, que en el darrer temps han vist enfonsar-se sota llurs peus la falsa prosperitat en que es mogueren anys anteriors, i que avui senten els efectes de la crisi que extén la seva urpa a totes les activitats econòmiques. El pessimisme d'aquests cercles s'ha accentuat especialment quan, després del resultat de la discussió del problema espanyol en la ONU, el Banc nordamericà d'Importació i Exportació ha negat la concessió de l'emprèstic sol.licitat per Franco, i s'han trencat les negociacions que es portaven a cap per obtenir d'altres Bancs dels EE.UU., França i Bèlgica crèdits per a la compra de cotó i maquinària.

Les diferents Cambres i Organismes econòmics del règim a Barcelona, han hagut de fer-se ressó del creixent malestar existent entre els petits i mitjans industrials i comerciants, que llançats a la fallida i a la ruïna per la política oficial, s'enfronten cada vegada més resoltament al franquisme.

Les organitzacions d'Acció Catòlica han portat a tal grau la seva pugna amb la Falange que ni tan sols la presència d'un enviat del Papa ha pogut lograr el seu recolzament per al'anomenat Congrés d'Apologètica clausurat per Franco a Vic.

Els "carlins" i monàrquics de les diverses branques fan reunions i distribueixen fulls que expressen el malestar que envaeix fins i tot a certs cercles que des del principi recolzaren el règim franquista.

Sols la petita camarilla de grans capitalistes i industrials catalans, els Muñoz, Mateu i Cia., i els venuts falangistes que els serveixen d'instrument; sols aquells que tenen les mans tacades de sang i són culpables directes de la dolor i la fam del poble, ajuden plenament al dictador i s'esforcen amb ell a infondre ànims als pessimistes i evitar la desbandada que s'opera en les fileres franquistes. Però ni Franco ni els seus incondicionals poden lograr aqueix miracle quan el règim enfonsa en la bancarrota i la misèria a capes cada vegada més amples de la població i la catàstrofe apareix com inevitable.

FER FRONT A LA LLUITA POPULAR

La descomposició i la desbandada en les fileres franquistes s'accentuen especialment degut a l'actitud del poble front al règim. Detenir, liquidar la resistència i la lluita del nostre poble és altre dels objectius del viatge del "Caudillo".

Als franquistes no els deixa dormir la creixença de l'odi dels treballadors i del poble de Catalunya al règim, i especialment les múltiples

manifestacions de la lluita popular, cada dia més organitzada i intel·ligentment dirigida. La recent vaga de 2.300 obrers tèxtils de Mataró, en la que gràcies a la unitat i solidaritat entre els treballadors del ram, els obrers de la Casa Gasol conquistaren un augment de tres pessetes diàries, pesi a l'oposició de tots els organismes "socials" falangistes, és una bona mostra de la maduresa que va adquirint la nostra classe obrera.

Per altra banda, els treballadors de Catalunya estan aprenent a servir-se de les pròpies organitzacions del règim per defensar llurs reivindicacions econòmiques. Els obrers i empleats de l'Aigua, Gas i Electricitat, de Comunicacions i de la Metal·lúrgia sostenen actualment en el sí dels organismes franquistes reclamacions per augment de salari i altres millores, al mateix temps que organitzen en els llocs de treball l'acció clandestina per recolzar llurs demandes amb el descens de la producció i amb la vaga si fora necessari.

Als franquistes els preocupa l'extensió de les activitats i la influència del nostre Partit, la recrudescència de les accions de la Resistència, la lluita nacional de tots els bons catalans. En els dos darrers mesos Catalunya ha estat escenari d'importants accions antifranquistes, ressaltant entre elles la col·locació de banderes catalanes, republicanes i rojes en les dates de Sant Jordi, 14 d'abril i Primer de maig, i els petards que manifestaren en els Consultats del Perú, Bolívia i Brasil la protesta del nostre poble contra l'ajut prestat al franquisme per les delegacions d'aquells països en l'Assemblea de la ONU. Destaca així mateix l'increment del sentiment nacional, del cult a les nostres dances i cants populars, dels que havia d'ésser brillant expressió l'Aplec que algunes Societat i Clubs de Barcelona projectaven celebrar aquest istiu en la Costa Brava i que ha estat prohibit per les autoritats falangistes després de detenir i torturar salvatgement a alguns dels seus organitzadors.

A frenar el desenvolupament d'aquesta lluita dels catalans contra el règim, mitjançant l'estesa d'una excepcional ofensiva de terror i de demagogia falangistes, és el motiu pel qual Franco ha vingut a Catalunya. Però el boicot dels treballadors i de tot el poble als actes en els quals el "caudillo" apareix; les bombes que el persegueixen des de que es troba a Barcelona; les operacions amb que els guerrillers catalans han "saludat" la seva arribada des de les muntanyes de Sant Llorenç Savalls; els balconcs de Barcelona 9 de cada 10 nets de penjolls; els 50.000 cartells col·locats per Falange el dia 30 i arrencats en llur quasi totalitat el dia següent, i especialment la repulsa total del règim que el poble manifesta en els seus comentaris i conversacions, demostren que Franco no aconseguirà el seu propòsit i que el viatge resultarà un complet fracàs.

EL TERROR I LA MENTIDA ARMES FRANQUISTES

Per preparar la seva arribada a Catalunya, Franco es feu precedir del seu ministre de la Governació, del Director General de Seguretat i de 3.000 policies que portaren a cap les acostumades detencions en massa dels antifranquistes fixats o en llibertat condicional. Milers de guàrdies patrullen constantment pels carrers per on ha de passar el traïdor del Pardo, i les finestres i terrats de les cases són posats sota la vigilància dels estadants i porters, als quals s'els donen severíssimes instruccions. El secret més rigorós precedeix als moviments del dictador, que sap que tot Catalunya l'odia i que en cada català ben nascut té un enemic. En aquest clima de terror, les mascarades organitzades pel falangisme no poden expressar ni expressen els sentiments de la Catalunya autèntica i són únicament concentracions de vividors i criminals que s'amantenen en les desmesurades nòmines oficials.

Insistent en la línia traçada en el seu discurs davant les Corts, les perorates de Franco tendeixen a desfigurar la catàstrofe en que viu Espanya sencera i a presentar com a blanc tot allò que és més negre que el carbó. Però els fets són més forts que les paraules i aci estan per a desmentir les embusteres afirmacions del "Kaudillo".

Un dia va a Sant Carles de la Ràpita per repartir engrunes de terra amb el di d'enaltir la "labor" de l'Institut de Colonització. Però les estadístiques oficials proclamen que hi ha més de 3 milions de bracers agrícoles sense ni un pam de terra, i un milió de camperols que cultiven menys d'una hectàrea; i els homes del camp no obliden que aquest mateix Franco, que reparteix amb finalitat de propaganda unes quantes fanegues, els arrebatà més de 8 milions d'hectàrees que durant la República havien rebut del Ministre comunista Vicens Uribe.

Dies més tard, a Vic, Franco s'ha servit arterament de la figura i de l'obra de Balma per cantar lloances al caràcter "social" del seu règim. Però els càlculs publicats pel Consell Superior de Cambres de Comerç, Indústria i Navegació estableixen que el coeficient de carestia de la vida sobre 1936 s'eleva a 6'362. Es a dir, per mantenir el poder adquisitiu dels salaris al mateix nivell de 1936, aquests deurien ésser 6 vegades majors que aquell any; el peó que aleshores guanyava 10 pessetes deuria de guanyar avui més de 60 ptes. El salari real dels treballadors és per tant, sota Franco, -segons les seves pròpies estadístiques- sols un quart d'allò que era amb la República. Les ganàncies dels capitalistes han seguit, però, un curs diferents. Els Bancs Hispà Americà, Espanyol de Crèdit, de Bilbao, i de Biscaia, que obtingueren en 1935 uns beneficis de 46'6 milions de ptes., han guanyat en 1948 l'escandalosa xifra de 295.121,732'27 ptes. Vet aci el veritable caràcter "social" del franquisme, règim dels grans financers i industrials que s'enriqueixen fabulosament a costa de la misèria de la majoria dels espanyols.

Als comunistes i demòcrates més actius correspon desenmascarar totes i cadascuna de les falsetats falangistes i portar al coneixement de la classe obrera i del poble les solucions que reclamen els problemes d'Espanya, solucions precisades clarament i certera en el Programa del nostre Partit exposat per Dolores Ibarruri en el seu discurs de desembre del 1945. El coneixement de tal solucions donarà a la classe obrera i a les masses claretat sobre llurs objectius i agruparà darrera la direcció del nostre Partit a totes les forces descontentes del règim, creant així les condicions essencials per a derrotar al franquisme i pel triomf de la República.

CRIMINAL I LLADRE

L'oficial falangista Lluís Garcia, encarregat de les comunicacions a la presó Model, cobra 25 pessetes a cada familiar no directe que vol visitar a un empresonat.

EL NOM D'AQUEST BANDIT HA DE QUEDAR RECORDAT !

EL POBLE FARÀ JUSTICIA !

AJUT A " TREBALL "

- Grup d'Amics "Angel Carrero"... 75 pts.
- Un J.S.U. .... 14 "
- C. "6 d'octubre".....150 "
- Comarcal U. ....100 "
- id S. .... 50 "

ESCOLTEU RADIO ESPANYA INDEPENDENT. Transmet tots els dies a les 6'30-7'30 8'30- 9'30- 10- 10'30- 11- 11'30- i 12 per ones curtes de 19- 20'40- 22- 24'5-25'8-28'7 metres. Tots els dilluns a les 10'30 i 11'30 Emissions especials per Catalunya.

A LES ORGANITZACIONS I MILITANTS DEL P.S.U. de CATALUNYA

Benvolguts companys:

A mesura que creix l'odi de les masses populars del nostre país contra el règim franquista; a mesura que el malestar i la misèria es va intensificant, l'impuls de la protesta en contra del règim està trencant la mordassa de terror que les forces mercenàries de repressió falangistes han imposat al nostre poble, i l'esperit de combativitat de les masses treballadores es desenvolupa amb gran intensitat. Tot aquest esperit combatiu, totes aquestes energies que les masses treballadores esmercen en la lluita, serien, però, estèrils sinó es tinguessin organitzades, orientades i dirigides certerament vers la destrucció de soca i arrel del franco-falangisme i el restabliment d'una República democràtica i popular.

No és pas per casualitat que cada dia creix més la simpatia i l'estima pel nostre Partit. El poble català veu en ell el més fidel servidor, el més intransigent defensor dels seus interessos i el capdavanter en la lluita contra el règim. La classe obrera i totes les capes treballadores i progressives del país, tenen els ulls fets en el nostre Partit i esperen de nosaltres l'esclariment de la situació política i l'orientació que cal donar a la lluita, tasca que amb tota responsabilitat hem acceptat perquè així ens correspon com a Partit dirigent de la classe obrera.

Una de les armes més poderoses que tenim a les nostres mans per a portar a terme aquesta tasca, és el nostre periòdic. Això fa que tinguem el deure de convertir "TREBALL" en el portantveu de totes les inquietuds i necessitats del poble, assenyalant les solucions concretes als seus problemes. "TREBALL" ha d'ésser el vehicle que passant de mà a mà, orienti a les masses vers quins són els camins que menen a la Pau i a la Llibertat, i aclareixi quins són els camins que menen a la guerra i a l'esclavització. Les seves pàgines tenen d'intensificar la denúncia de la naturalesa del règim i explicar quins són i on es troben els amics i enemics del poble, quins són els seus aliats i on són els seus adversaris.

Per aconseguir això, "TREBALL" ha d'aparèixer amb més freqüència i regularitat cada dia, com a senyera de combat i d'escola política i ideològica, no sols de la classe obrera sinó de tot el poble treballador. "TREBALL" ha d'ésser convertit en un instrument principal de l'enfortiment del nostre Partit i de l'organització i incorporació de les masses proletàries del nostre país a la lluita contra el franco-falangisme i llurs amos els imperialistes americans.

Perquè "TREBALL", però, pugui sortir amb les condicions tècniques i en la quantitat necessàries i jugar el paper que li correspon, es precisa l'ajut econòmic no solament dels militants del nostre Partit, sinó també d'aquells treballadors més avançats i progressius del nostre poble. L'aparició de "TREBALL" a impremta i l'augment del seu tiratge és una necessitat imperiosa pel nostre Partit i per a la lluita i nosaltres devem, perquè podem, donar solució a aquests problema.

Tenint en compte la urgència amb què cal resoldre la present qüestió, aquesta Delegació llança la consigna d'iniciar una campanya econòmica extraordinària d'AJUT A TREBALL que acabarà el 31 d'agost d'enguany.

No oblidem la difícil situació econòmica que atravesava el nostre poble i que aconseguir els mitjans econòmics per a fer el "TREBALL" que necessitem requerirà un gran esforç de tots els companys, però el clima d'odi general del poble contra el règim, la simpatia creixent de les masses pel nostre Partit, la impaciència i l'interès dels treballadors per llegir el nostre periòdic, com cada dia podem constatar, ens fa tenir la certesa de que aquest objectiu es pot assolir i que del nostre carinyo, entusiasme i iniciativa en què emprenguem aquesta tasca, depèn l'èxit i la superació d'ella.

Al rebre aquesta circular, cada organització i cada grup del Partit, d'acord amb les possibilitats de cada lloc, deuen fixar-se la quantitat mínima a recaptar fins el 31 d'agost i establir el pla de treball consegüent per atènyer la fita assenyalada.

Existeixen magnífiques fonts d'ingressos si nosaltres sabem fer-ne una bona utilització, bo i guardant sempre les mesures de seguretat necessàries.

La rica experiència donada pels companys de dues fàbriques de Barcelona, els quals organitzaren unes rifes i obtingueren uns resultats econòmics molt falaguers, ens diu que aquesta iniciativa cal tenir-la en compte a base de premis en metàl·lic, queviures etc., fent intervenir en la venda de números el màxim de companys honestos que no siguin del Partit, convertint les rifes al propi temps en un treball de masses.

Es pot emprendre una campanya de recollida de diaris vells i convertir-los en pessetes. Aquesta iniciativa la pot portar a terme tothom. Qui de nosaltres no té amics, coneguts, cafès etc., a qui demanar diaris i revistes? Això pot donar uns ingressos gens despreciables; una pesseta que es reculli té un valor immens.

Cada comunista deu contribuir també amb la seva pròpia aportació personal. Però l'esforç principal, aquell que ha de donar-nos majors fruits, és aquell que cada militant ha de realitzar per aconseguir la contribució dels lectors de "TREBALL" i de tots aquells antifranquistes amb els quals conviu o treballa. Aquestes aportacions deuen sol·licitar-se amb llistes (naturalment utilitzant noms de guerra) per tal de que cada camarada pugui veure destacat el seu treball en les pàgines del periòdic i donar a cada donant la satisfacció de saber que el seu donatiu ha arribat al seu destí.

Cal establir una àmplia xarxa d'AMICS DE TREBALL, que ajudin al sosteniment del nostre portantveu en forma permanent. Difícilment existeix cap militant del nostre Partit que no conegui un simpatitzant, un republicà conscient, un demòcrata honrat que a través d'una discussió amb ell no estigui disposat a ésser un amic del nostre periòdic i a aconseguir que altres antifranquistes també ho siguin aportant una contribució mensual en metàl·lic. ¡¡ COMPANYS !! imposem-nos la consigna de que cada militant aconseguixi com a menys tres amics per a "TREBALL".

Hem assenyalat aquí unes quantes idees deixant el camp obert a l'iniciativa individual i col·lectiva. Cal que demostrem que en totes les ocasions per difícils que siguin, els comunistes som els millors organitzadors, els millors combatents i els més capaços per trobar la solució a tots els problemes. **AMB AUDACIA I INICIATIVA**, establint en el nostre treball una sana emulació entre Sector i Sector, entre Comarca i Comarca, entre grup i grup i de militant a militant. ¡ ENDAVANT ! ¡ FEM DE L'AJUT A "TREBALL" UNA TASCA D'HONOR DE CADA COMUNISTA !

Barcelona, 1 de juny del 1.949
La Delegació del C.C. del P.S.U. de C.